

Arrest

nr. 58 290 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 16 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 oktober 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Indiase nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 15 december 1978.

Op 30 november 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 6 oktober 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de

verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.11.2009 werd ingediend door :

S., N. (R.R....)

Nationaliteit: India

Geboren te Kaulgrah op 15.12.1978

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich allereerst op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar hij voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Zo dient hij ondermeer voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf te hebben dat minimum 5 jaar bedraagt. Uit een grondige studie van het administratieve dossier blijkt echter dat hij op datum van 28.06.2009 gerepatrieerd werd naar Delhi (India). Bijgevolg is zijn verblijf te kort om hierop aanspraak te kunnen maken.

Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij BVBA KK (...)d.d. 26.11.2009 voorlegt, kan hij om dezelfde reden (zie supra) niet aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft sinds 31.03.2007. Betrokkene kan zich dus evenmin dienstig beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.”

Op 20 oktober 2010 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7 al 1.1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, daar het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van artikel 39/69, §1 van de Vreemdelingenwet.

2.2. In haar repliekmemoirie stelt de verzoekende partij:

“Wat de ontvankelijkheid betreft, werpt de verwerende partij ten onrechte op dat niet uit te maken zou zijn welke rechtsregel verzoeker geschonden acht.

Uit de motivering van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoeker verwijst naar de criteria die de overheid zelf heeft gedefinieerd in de instructie van 19juli 2009 en in het bijzonder naar de toepassingsvoorwaarden ten gronde; de bestreden beslissing schendt volgens verzoeker deze voorwaarden.

Ten gronde handhaaft verzoeker het ingeroepen middel: verzoeker beschikt immers over een behoorlijk ingevuld arbeidscontract en hij toont een voldoende lang verblijf in België aan.”

2.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het

beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij *“dat het beroep van verzoeker gegrond is op de volgende middelen en grieven; dat verzoeker een aanvraag tot regularisatie had ingediend op basis van de criteria gedefinieerd door de instructie van 19 juli 2009; dat verzoeker wel degelijk heeft voldaan aan de voorwaarden van deze instructie; dat verzoeker beschikt over een behoorlijk ingevuld arbeidscontract en een voldoende lang verblijf in België aantoont;”*

De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het kort aanhalen van een aantal feiten en documenten zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden acht, en een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel geschonden werd. Er dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van de voornoemde bepaling. In de mate dat de verzoekende partij de schending *“van de richtlijn van 19 juli 2009”* aanvoert kan deze op zich niet op dienstige wijze aangevoerd worden, nu deze instructie door de Raad van State werd vernietigd bij arrest van 9 december 2009 met nummer 198.769. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN